

en almindelig Bemærkning, som der ellers maaffee oftere kunde gives mig Leilighed til. Naar den ærede Taler har, i Overensstemmelse med Udvalgets Slutningsdyttring under dette Nummer, antydet, at det var rigtigst at følge den Fremgangsmaade, med Hensyn til Posteringen af den halve Million, hvorom her handles, som Udvalget har udtalt, for ikke at svække Tilliden til disse Beviser, da maa jeg tillade mig engang for alle at udtale, at jeg troer, at Statens Credit ikke formindskes eller svækkes ved den Maade, hvorpaa man posterer, eller Maaden, hvorpaa man henlægger Fondene til de forskjellige Diemed, men jeg troer den er grundet i noget ganske Andet, nemlig i den Offentlighed, som Finantsvæsenet nu er underkastet, ikke blot idet de aarlige Resultater bekendtgøres, og derved, at den aarlige Finantslov vedtages, men ogsaa dert, at den vedtages af Folkets Udvalgte efter en nøie Prøvelse, som viser, hvorledes Indtægterne og Udgifterne staae til hinanden, og indeholde Borgen for, at det Hele ikke er en blot Finants-Dyggjorelse; thi Tilliden styrkes bedst derved, at den bliver nøiagtig prøvet af dem, som have den største Interesse i, at det er en Realitet, den angaaer. Jeg troer ikke mere man behøver, under den nærværende Forfatning, at lægge Vægt paa, om Pengene, som skulle betales til en vis Tid, visse Maaneder eller Aar, i Forveien henlægges til en vis Kasse, saaledes som det derimod aldeles var i sin Orden under den souværaine Regjering. Det er ganske naturligt, at hvor Folket ikke umiddelbart deeltager i Indtægts- eller Udgiftsbevillingen, kan det være fornødent for Regjeringen at styrke Creditten til Finantsbestyrelsen ved at opstille bindende Regler for enkelte Punkter af Finantsforvaltningen, som ikke kan fraviges, og jeg troer ogsaa, at det System, man i Fortiden har fulgt med at henvise visse Indtægter til Statsgjældens Forrentning og Afbetaling med forskjellige Underafdelinger har været fuldkommen rigtig og grundet i de daværende Forhold; men det er ikke mere saaledes. Hvad angaaer de 500,000 Rbd., vil jeg erkende, at det havde været rigtigst, ikke at opføre dem paa Finantsloven i det Dieblit, at man den 31te Marts dette Aar, inden det nye Finantsaar

begyndte, havde kunnet ansætte disse 500,000 Rbd. til Udgift, fordi jeg, naar jeg opfører Beholdningen fra det foregaaende Finantsaar, fradrager først de Udgifter, som ere anviste derpaa, men ikke endnu havede. Naar man saaledes seer, at man den 1ste April har en Beholdning af 1,800,000 Rbd., saa er det efter Fradeaget af de Udgifter, som vare anviste den 31te Marts, om de end ikke vare havede. Det ligger i Sagens Natur, at der er mange Udgifter, som ligge Maaneder, ja Aar, uden at være havede, og saaledes kan det meget gjerne være, at den virkelige Beholdning den 1ste April var maaffee 2 a 3 Millioner istedetfor 1,800,000 Rbd., fordi der stod uindfriede Udgiftsrestancer paa Finantshovedkassen. Var det nu ifølge den Lov, som emanerede om Creditbeviserne den 5te Juni 1848, liquid, at disse 500,000 Rbd. vilde være komne til Udgift i Juni Termin dette Aar, og skulde indløses af den Krigsskat, som er oppebaaret i det foregaaende Aar, da vilde jeg ansee det aldeles consequent, og jeg vilde have gjort det, at ansætte den 31te Marts disse 500,000 Rbd. til Udgift paa Finantshovedkassens Beholdning, og saa havde man ikke behøvet at overføre dem paa dette Regnskab, saa skulde de have været anviste paa det Aars Indtægter, som har oppebaaret Krigsskatten, hvoraf de skulle afløses, og saa var det skeet, som Udvalget havde ønsket. Men Forholdene have ikke stillet sig saaledes. Jeg kunde, ifølge Finantsplanen for det indeværende Aar, ved Loven om det nye Statslaan, som blev vedtaget, ikke antage, at disse 500,000 Rbd. fuldt vilde komme til Udgift; jeg maatte meget mere antage, hvad der ogsaa har bekræftet sig, at en Deel af dette Laan vilde, istedetfor constant at blive udbetalt, blive udverlet mod Obligationer af det Slags opsigelige 5 pCt. rentebærende, som er Thinget bekendt ifølge den Lov, det derom har vedtaget. Ifølge den Regnskabsorden, som følges, vilde det da være utilraadeligt at have indrettet det saaledes, at disse 500,000 Rbd. virkelig vare blevne anviste i det foregaaende Finantsaar, naar den hele Udgiftsanviisning paa Finantshovedkassens Activer skulde blive omverlet mod Obligationer, og jeg har derfor været nødsaget til at opføre dem som en ny Udgift for det indeværende Fi-